

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Το κεφάλι ένος ανθρώπου

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ:

Ο άστυνόμος Μαιγκρέ, κατόπιν συνειδησίας με τον άνακριτή Κομελιώ, διευκολύνει την απόδρασι από τις φυλακές της «Σαντέ» του Ίωσήφ Έρτέν, ο οποίος έχει καταδικασθή εις θάνατον ως δολοφόνος της Άμερικανίδος κ. Χέντερσον και της καμαριέρας της. Τό κάνει δέ αυτό ο Μαιγκρέ γιατί πιστεύει πως ο Έρτέν είναι άθώος. Μετά την απόδρασι, ο Μαιγκρέ και τὰ όργανά του παρακολουθούν τον Έρτέν και τον βλέπουν νά περιπλανάται έξω από τó κέντρο «Καφέ - Κου-

πόλ», όπου φαίνεται σαν νά παραμονεύη κάποιον άλλόκοτο πελάτη, τόν Τσέχο Ράντεκ, πρώην φοιτητή της Ίατρικής.

Ο Ράντεκ προκαλεί τόν Μαιγκρέ και τού λέει σχεδόν ότι είναι άκατεμένος στην ύπόθεσι Χέντερσον. Έντωμεταξύ ο Έρτέν καταφεύγει στο πατρικό του σπίτι και άσπείρται ν' αυτοκτονήσει.

(Συνέχεια έκ τού προηγούμενου)

— Εύτυχώς, τόν ξεκρέμισαν έγκαιρώς, είπε ο γιατρός. Μά θά χρειαστή μερικέσ μέρες για νά συνέλθη... Φαίνεται... πως ήταν έξαντλημένος πολύ από τή φυλακή. Δέν έχει πειά σχεδόν αίμα στις φλέβες του...

— Θα σάς παρακαλούσα νά μη μιλήσετε σχετικώς σέ κανένα, είπε ο Μαιγκρέ.

— Η σύστασί σας είναι περιττή. Υπάρχει τó επαγγελματικό μυστικό, άπάντησε ο γιατρός κ' έφυγε.

Ο γερο-Έρτέν κατέβηκε κι' αυτός σέ λίγο. Τó βλέμμα του παραμόνευε τόν άστυνομικό. Μά δέν τού έκανε τήν παραμικρή έρώτησι. Μηχανικά, πήρε δυό άδειανά ποτήρια πού ησαν σ' ένα τραπέζι και τάβαλε στόν πάγκο.

Η άτμόσφαιρα ήταν βαρειά από άγωνία. Οί στεναγμοί της νέας κυρίας άκουγόντουσαν από τήν κουζίνα. Τέλος ο Μαιγκρέ άναστέναζε και τραύλιζε με καλωσύνη στο γέρο:

— Θα σάς έκανε εύχαρίστησι νά τόν κρατήσετε μερικέσ ημέρες έδω ;

Δέν έλαβε ώστόσο καμμιά άπάντησι. Κ' έξακολούθησε:

— Άν τόν κρατήσετε, είμα ι υποχρεωμένος ν' αφήσω έναν από τούς ανθρώπους μου έδω...

Τó βλέμμα τού γέρου κύταζε για μιά στιγμή τόν ένωμοτάρχη Ντυκάς κ' έπειτα ξαναχαμήλωσε. Συγχρόνως ένα δάκρυ κύλησε στο μάγουλό του...

— Ωρκίστηκε στη μάνα του ότι δέν σκότωσε... τραύλιζε.

Θέλησε νά πη κι' άλλα μά η φωνή του πνίγηκε στους συγκρατημένους λυγμούς του. Κατόπιν γέμισε ένα ποτήρι ρομί και τó άδειασε μονοροφί άνατριχιάζοντας σύγκορμος.

Ο Μαιγκρέ γύρισε πρós τόν ένωμοτάρχη Ντυκάς και τού ψιθύρισε:

— Μείνε...

Ο ίδιος ώστόσο δέν έφυγε άμέσως. Έκανε τόν γύρο τού σπιτιού και βρήκε μιά πόρτα πού άνοιγε στην πσινή αύλή του. Άνάμεσα από τὰ τζάμια της κουζίνας είδε τήν άδελφή τού Έρτέν πού έκλαιγε, έχοντας τó κεφάλι της χωμένο μέσα στα χέρια της.

Άπό τήν άλλη μεριά της αύλης, η πόρτα της άποθήκης ήταν διάπλατα άνοιγμένη και φαινόταν ένα κομμάτι σχοινί πού κρεμόταν άκόμα από ένα σιδερένιο καρφι.

Ο Μαιγκρέ ύψωσε τούς ώμους του και ξαναγύρισε πάλι στη σάλλα τού πανδοχείου, όπου βρήκε τόν ένωμοτάρχη Ντυκάς μόνο του.

— Που είναι ο γέρος ; τόν ρώτησε.

— Άπάνω.

— Δέν σου είπε τίποτε;... Θα σου στείλω κάποιον για νά σε ξεκουράζη...

Έκείνη τή στιγμή, άκούστηκαν από τó άπάνω πάτωμα λυγμοί.

— Έσύ! Ναι, έσύ τόν σκότωσες! φώναζε η γρηά μητέρα στόν άντρα της. Φύγε!... Τόν σκότωσες!... Μικρέ μου... Μικρούλη μου Ίωσήφ!...

Ο Μαιγκρέ άνοιξε τήν πόρτα κ' έφυγε, πηγαίνοντας νά βρη τó ταξί πού τόν περίμενε στην είσοδο τού χωριού.

VIII

ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΒΙΛΛΑ

Όταν τó ταξί πού μετέφερε τόν Μαιγκρέ, έφθασε στο Σαιν - Κλοβ, ο άστυνομικός είπε στόν σωσέρ νά σταματήσει και κατέβηκε μπροστά στη βίλλα Χέντερσον, όπου είχε διαπραχθή τó διπλό έγκλημα. Θα ήταν η ώρα λίγο περισσότερο από τρεις τó άπόγευμα.

Ξαναγυρίζοντας από τó Ναντύ, ο Μαιγκρέ θυμήθηκε στόν δρόμο πως είχε ξεχάσει νά παραδώσει στους κληρονόμους της δολοφονημένης τó κλειδί της βίλλας πού τού τó είχαν εμπιστευθή τόν Ίούλις για τίς άνάγκες της άνακρίσεως.

Κ' έξαφνα σκέφθηκε νά έπισκεφθή για μιά φορά άκόμη τή ματωμένη βίλλα.

Πήγαινε τώρα εκεί χωρίς σκοπό, η μάλλον με τήν έλπίδα ότι η τύχη θα τόν έκανε ν' άνακαλύψη κάποια λεπτομέρεια πού τού είχε ξεφύγει η άκόμα ότι η άτμόσφαιρα εκεί μέσα θα τού έφερνε κάποια έμπνευσι.

Τó κύριο χτίριο της βίλλας περιστοιχισμένο από έναν κήπο, ήταν μεγάλο, χωρίς ρυθμό, στολισμένο μ' ένα πυργίσκο κακού γούστου.

Όλα τὰ παντζούρια ήταν

— Ποιός είναι;! Ξαναφώναξε ο Μαιγκρέ.

κλειστά. 'Η δένδροστοιχίες είχαν σκεπαστή από κίτρινα φύλλα. 'Η καγκελλόπορτα της εισόδου υποχώρησε στο σπρώξιμό του και ο αστυνομικός προχώρησε άκεφα στον κήπο που του θύμιζε νεκροταφείο. 'Ανέβηκε τα τέσσερα σκαλοπάτια της εισόδου του σπιτιού, άνοιξε την πόρτα, προχώρησε δυο βήματα και στάθηκε εκεί ως ότου να συνηθίσουν τα μάτια του στο μισοσκόταδο που επικρατούσε μέσα στο σπίτι.

'Εκεί μέσα, το περιβάλλον ήταν πένθιμο, πλούσιο και άθλιο συγχρόνως. Το ισόγειο της θίλλας έμενε άχρησιμοποίητο πριν από τέσσερα χρόνια, δηλαδή από τότε που είχε πεθάνει ο κ. Χέντερσον.

Μα τα περισσότερα από τα έπιπλα και τα αντικείμενα είχαν μείνει στη θέση του.

'Ο Μαιγκρέ προχώρησε στο σαλόνι και γύρισε τον διακόπτη του ηλεκτρικού. Καμμιιά δωδεκαριά φώτα από τα είκοσι που ήταν εκεί, άναψαν. Μα τα λαμπιόνια ήταν τόσο γεμάτα από σκόνη, ώστε βόλωναν το φως.

Σε μια γωνιά ήταν σωριασμένοι και τυλιγμένοι τάπητες άξιας. 'Η πολυθρόνες είχαν σπρωχτή προς το θάθος της αίθουσας κ' έδω κ' εκεί υπήρχαν μπουλά και θαλίτσες χωρίς καμμιιά τάξι. 'Ενα άπ' αυτά ήταν άδεια. 'Ενα άλλο περιείχε άκόμα, γεμάτα ναφθαλίνη, τα ρούχα του μακαρίτου Χέντερσον.

'Όταν έξουσε εκείνος, έδιναν δεξιώσεις για τις όποιες μιλούσε ολόκληρος ο τύπος.

'Επάνω στο τεράστιο τζάκι, υπήρχε άκόμα ένα κουτί πούρων 'Αθάνας μισοαδειασμένο.

'Η κ. Χέντερσον ήταν έβδομηνητα περίπου χρόνων, όταν έμεινε χήρα. Πολύ κουρασμένη πειά από την ηλικία της, δέν έλαβε τον κόπο να οργανώσει στο σπίτι της μια καινούργια ζωή.

Περιορίστηκε να κλειστή στο διαμέρισμά της αφήνοντας όλα τ' άλλα στην εγκατάλειψη... Κ' εκεί μέσα στο διαμέρισμά της, μια νύχτα, αυτή ή γρηά κυρία είχε δολοφονηθή.

'Ο Μαιγκρέ διέσχισε δυο άλλα σαλόνια, μια τραπεζαρία και βρέθηκε στην άρχή της μεγάλης μαρμαρένιας σκάλας που ώδηγούσε στο άπάνω πάτωμα.

Οι παραμικροί θόρυβοι άντηχούσαν μέσα στο άδειο σπίτι...

Οί Γκρόσμπυ δέν είχαν άγγίξει τίποτε. 'Ισως μάλιστα, από τότε που κήδεψαν τη θεία τους να μίν είχαν πατήσει καθόλου το πόδι του εκεί.

Τόση μεγάλη ήταν ή εγκατάλειψη, ώστε ο αστυνομικός ξαναβρήκε στον τάπητα της σκάλας ένα κερύ που είχε χρησιμοποιήσει κατά την πρώτη του έρευνα.

'Όταν ανέβηκε στο πρώτο πάτωμα, στάθηκε έξαφνα στο κεφαλόσκαλο κυριευμένος από μια νευρικότητα που χρειάστηκε μερικές στιγμές για να την διαλύση. Και τότε τέντωσε τ' αυτιά του και κράτησε την άναπνοή του.

Είχε άκούσει τίποτε ;

Δέν ήταν κι' ο ίδιος θέβαιος.

Μα όπωσδήποτε είχε, για τον ένα λόγο ή για τον άλλο, την συνείδηση, ότι κάποιος θρισκόταν μέσα στο σπίτι.

Τού φαινόταν ότι ξεχώριζε κάποιον άνατριχιασμα ζωής.

Στην άρχή ύψωσε τους ώμους του άδιάφορα. Μα άμέως κατόπιν, καθώς έσπρωξε την πόρτα που θρισκόταν μπροστά του, μάζεψε ξαφνικά τα φρύδια του, ένω συγχρόνως άρχισε ν' άναπνέη βαθεία.

Μυρωδιά καπνού είχε χτυπήσει τα ρουθούνια του. Κάποιος είχε καπνίσει μέσα σ' αυτό το δωμάτιο. 'Ισως μάλιστα να κάπνιζε άκομο' άλλου...

'Ο Μαιγκρέ έκανε μερικά βήματα γρήγορα και βρέθηκε μέσα στο μπουντουάρ της δολοφονημένης. 'Η πόρτα της διπλανής κρεββατοκάμαρας ήταν μισάνοιχτη, μά, όταν ο αστυνομικός τη διέσχισε, δέν είδε κανένα. 'Ωστόσο, ή μυρωδιά του καπνού ήταν εκεί άκόμα πιο δυνατή. Κ' επί πλέον κάτω στο πάτωμα, φαινόταν στάχτες από σιγαρέττο.

— Ποιός είναι; φώναξε ο Μαιγκρέ.

Θό ήθελε να φανή λιγώτερο ταραγμένος, μά του κάκου προσπαθούσε ν' αντιδράσει κατά της ταραχής του.

'Όλα εκεί μέσα συντελούσαν σ' αυτή. Μέσα στην κρεββατοκάμαρη μάντευε κανείς άκόμα τα ίχνη του εγκλήματος. 'Ενα φρεμα της κ. Χέντερσον θρισκόταν άκόμα σε μια πολυθρόνα. 'Από τα κλειστά παράθυρα μόλις γλυστρούσαν μερικές γραμ-

μές φωτός.

Και μέσα σ' αυτό το υποβλητικό μισοσκόταδο κάποιος έκνείτο...

Γιατί ένας θόρυβος άκούστηκε μέσα στη σάλλα του μπάνιου, ένας θόρυβος μεταλλικός.

'Ο Μαιγκρέ έτρεξε άμέσως εκεί, μά δέν είδε κανένα. Ξεχώρισε ώστόσο καθαρά αυτή τη φορά θόρυβο βημάτων από την άλλη μεριά μιās πόρτας που άνοιγε σε κάποια άποθήκη.

Μηχανικά έφερε το χέρι του στην τσέπη του, στο περιστροφό του. 'Ανοιξε την πόρτα, μπήκε στην άποθήκη και διέκρινε στο έσθλος της μια σκάλα ύπηρεσίας.

'Εδω έκανε περισσότερο φως, γιατί τα παράθυρα που έβλεπαν στον Σηκουάνα, ήταν χωρίς παντζούρια.

Κάποιος ανέβαινε τη σκάλα, προσπαθώντας να πνίξη τον θόρυβο των βημάτων του. 'Ο Μαιγκρέ ξαναφώναξε:

— Ποιός είναι;

'Ο πυρετός του μεγάλωνε. Μήπως είχε φτάσει πειά ή στιγμή που θα τ' άνεκάλυπτε όλα ;

'Αρχισε να τρέχει. Μια πόρτα άκούστηκε που έκλεινε με δύναμη στο άπάνω πάτωμα... 'Ο άγνωστος διέσχισε μια κάμαρη, άνοιξε μια άλλη πόρτα και την ξανάκλεισε πίσω του.

'Ο Μαιγκρέ έντωμεταξύ έκέρδιζε έδαφος. 'Όπως και στο ισόγειο, έτσι κ' έδω τα δωμάτια ήταν εγκαταλειμμένα γεμάτα έπιπλα κι' αντικείμενα παντός είδους.

'Ενα θάζο κύλησε κάτω κ' έσπασε. 'Ο Μαιγκρέ μόνο ένα πράγμα φοβόταν: μήπως σκοντάψη σε καμμιιά πόρτα που ο φυγας θα πρόφτανε να τη συρτώσει πίσω του.

Μα ο άλλος έφευγε πάντοτε. Είχαν διασχίσει το μισό πάτωμα. Σε κάποια στιγμή το χέρι του Μαιγκρέ άγγιξε το πόμολο μιās πόρτας τη στιγμή ακριβώς που το χέρι του άγνωστου προσπαθούσε να στριφογυρίσει το κλειδί από μέσα.

— 'Ανοιξε ή... φώναξε ο Μαιγκρέ.

Μα ο άλλος πρόφθασε και κλείδωσε.

Τότε, χωρίς να σκεφθή καθόλου, ο αστυνομικός τραβήχτηκε πίσω μερικά βήματα και ώρμησε με όλη του τη δύναμη επάνω στην πόρτα.

'Η πόρτα κλονίστηκε, μά δέν υποχώρησε.

Την ίδια στιγμή άκουσε ένα παράθυρο ν' άνοίγη στη διπλανή κάμαρη.

— 'Εν όνόματι του νόμου! Ξαναφώναξε.

Δέν σκεφτόταν καθόλου ότι ή παρουσία του σ' αυτό το μέρος, σ' αυτό το σπίτι που άνήκε τώρα στον Ουίλλιαμ Γκρόσμπυ, ήταν παρνομη.

Δυο-τρεις φορές, ρίχτηκε πάλι άπάνω στην πόρτα της οποίας το ένα από τα φύλλα άρχισε να τρίξη.

Καθώς έπαιρνε φόρα για να όρμηση για τετάρτη φορά, ένας πυροβολισμός άντηχησε από μέσα. 'Επακολούθησε μια σιωπή, τόσο άπόλυτη, ώστε ο Μαιγκρέ άτόμεινε εκεί μετέωρος, με το

στόμα μισάνοιχτο.

— Ποιός είναι;... φώναξε. 'Ανοιχτε!

Μα τίποτε! Ούτε ένας ρόγχος δέν άκούστηκε!... Ούτε ο χαρακτηριστικός εκείνος θόρυβος ενός περιστρόφου που το ξαναγεμίζουν...

Τότε κυριευμένος από λύσσα, ο αστυνομικός σακάτεψε και πλήγιασε όλον τον δεξιό του ώμο σπρώχνοντας την πόρτα, ή οποία υποχώρησε τέλος έξαφνα, τόσο έξαφνα, ώστε ο Μαιγκρέ λίγο έλειψε να σωριαστή κάτω στη διπλανή κάμαρη.

'Αέρας ψυχρός, ύγρος έμπαινε από το άνοιχτό παράθυρο από το όποιο φαινότουσαν τα φωτισμένα τζάμια ενός ρεστωράν κι' ο κίτρινος όγκος ενός τραίνου.

Κατά γής, μπροστά στο παράθυρο, ένας άνθρωπος ήταν καθισμένος, άκουμπισμένος με την ράχι στον τοίχο, έλαφρά γυρισμένος προς τ' άριστερά.

Τα γκριζα ρούχα του κ' ή σιλουέττα του έφτασαν στον Μαιγκρέ για ν' άναγνωρίσει τον Ουίλλιαμ Γκρόσμπυ, μά δυσκολεύτηκε πολύ ν' άναγνωρίσει το πρόσωπό του.

'Ο 'Αμερικανός είχε τραβήξει μια σφαιρα του περιστρόφου

«Ένας άνθρωπος ήταν άκουμπισμένος με τη ράχι στον τοίχο..»

του στο στόμα του και είχε συντρίψει το μισό κεφάλι του.

* * *

Σε όλα τα δωμάτια που διέσχισε και πάλι, άργα, με το πρόσωπο κατσουφιασμένο, ο Μαιγκρέ άναψε το φως. "Ετσι που όλόκληρο το σπίτι φωτίστηκε από πάνω ως κάτω.

Στο δωμάτιο της κ. Χέντερσον είδε, επάνω σ' ένα τραπέζι, ένα τηλέφωνο. Πήρε το ακουστικό στην τύχη, μα ένα βουητό τον έκανε άμέσως να καταλάβει ότι η γραμμή δεν είχε κοπή.

Ποτέ δεν είχε σε τέτοιο σημείο την έντύπωσι ότι βρισκόταν σ' ένα σπίτι πεθαμένων.

Νά, τώρα που τηλεφωνούσε καθόταν στην άκρη του κρεβάτιου, όπου η γρηά 'Αμερικανίδα είχε δολοφονηθή. 'Απέναντι, από τη μισάνοιχτη πόρτα, έβλεπε την κάμαρη και το κρεβάτι, όπου είχε θρεθή το πτώμα της καμαριέρας της καμωμένο κόσκινο από τις μαχαριές.

Κ' εκεί άπάνω, σ' ένα δωμάτιο αναστατωμένο, υπήρχε ένα καινούργιο πτώμα, κοντά σ' ένα άνοιχτό παράθυρο από το οποίο έμπαινε ο άέρας της θροχερης βραδυάς.

— 'Εμπρός!... Δόστε μου την καταδίωξι δεσποινίς...

Μιλούσε, χωρίς να θέλη, με σιγανή φωνή.

— 'Εμπρός!... Καταδίωξις εκεί;... Δόστε μου τόν κ. Διοικη-

τή... 'Εδώ, Μαιγκρέ... 'Εμπρός! 'Εσείς είσθε, άρχηγέ;... 'Ακούστε, ο Ούίλλιαμ Γκρόσμπυ αυτοκτόνησε στην θίλλα του Σάιν-Κλου... Ναι, βρίσκομαι κ' εγώ στη θίλλα... Βρισκόμουν εδώ και τη στιγμή που αυτοκτόνησε... σε άποστασι τεσσάρων μέτρων άπ' αυτόν... Μιά κλειστή πόρτα μάς έχωριζε... "Οχι, δεν ξέρω... δεν μπορώ να εξηγήσω τίποτε... 'Αργότερα ίσως...

'Αφού ξανάβαλε το ακουστικό στη θέσι του, ο Μαιγκρέ έμεινε μερικές στιγμές ακίνητος, κυττάζοντας κατ' ευθείαν μπροστά του.

"Επειτα, χωρίς να συναισθάνεται τί κάνει, γέμισε άργα την πίππα του, μα ξέχασε να την άνάψη.

'Η θίλλα του έκανε την έντύπωσι ενός μεγάλου κουτιού, άδειανού και κρύου, μέσα στο οποίο δεν ήταν παρά ένα μηδαμινό πλάσμα.

— Τα ψεύτικα ίχνη... κατάρθωσε ν' άρθρωση με σιγανή φωνή.

Θέλησε ν' άνέβη πάλι άπάνω. Μα για ποιόν λόγο; 'Ο Γκρόσμπυ ήταν για καλά σκοτωμένος...

'Ο Μαιγκρέ χαμογέλασε σαρκαστικά με την ιδέα ότι ο άνακριτής Κομελιώ θα είχε μάθει πειά το δραματικό αυτό περιστατικό. Χωρίς άλλο θα έφτανε σε λίγο εκεί, άκολουθούμενος από αστυνομικούς και ειδικούς του Τμήματος Σημάνσεως.

Στόν τοίχο, κρεμόταν μια μεγάλη έλαιογραφία του κ. Χέντερσον, ντυμένου επίσημα με φράκο με τη μεγάλη ταινία της Λεγεώνας της Τιμής και με το στήθος του γεμάτο ξένα παράσημα.

'Ο άστυνομικός άρχισε να περπατάη, μπήκε στη γειτονική σάλλα της δολοφονημένης καμαριέρας. Άνοιξε ένα ντουλάπι και είδε μερικά μαυρα φορέματα, μεταξωτά και τσόχια, κρεμασμένα μ' επιμέλεια.

'Αφογκραζόταν τούς θορύβους που έφταναν άπ' έξω. "Εβγαλε ένα στεναιγμό άνακουφίσεως, όταν άκουσε δυο άμάξια να σταματούν σχεδόν συγχρόνως, μπροστά στην καγκελλόπορτα. "Επειτα, άκούστηκαν φωνές μέσα στο πάρκο. Κι' άνάμεσα σ' αυτές ξεχώρισε τη φωνή του κ. Κομελιώ που έλεγε με τη σιγησιμένη του νευρικότητα:

— Είπε άπίθανο... άπαράδεκτο...

'Ο Μαιγκρέ διευθύνθηκε προς το κεφαλόσκαλο σαν ένας οικοδεσπότης που υποδέχεται τούς καλεσμένους του για να τούς οδηγήση στην κατοικία του.

'Αργότερα μόνο θυμήθηκε τη στάσι του άνακριτού Κομελιώ, ο οποίος παρουσιάστηκε έξαφνα μπροστά του, τόν κύτταξε μέ-

σα στα μάτια άγρια, με χείλη που έτρεμαν από άγανάκτησι και πρόφερε επί τέλους:

— Περιμένω τις εξηγήσεις σας, επιθεωρητά...

'Ο Μαιγκρέ περιωρίστηκε να τόν οδηγήση στο δωμάτιο, όπου βρισκόταν το πτώμα:

— 'Ιδού, τού είπε.

— 'Εσείς τόν προσκαλέσατε εδώ; ρώτησε ο άνακριτής.

— Καθόλου. Δεν ήξερα καν ότι θρίσκεται εδώ... 'Ηρθα έντελώς στην τύχη με την έλπίδα ν' άνακαλύψω κανένα καινούργιο ίχνος.

— Ποū βρισκόταν;

— Χωρίς άλλο μέσα στην κάμαρη της θείας του... Μόλις με άντελήφθη, άρχισε να φεύγη... Τόν κυνήγησα... "Οταν έφτασε σ' αυτό το δωμάτιο, κλείδωσε την πόρτα πίσω του. Καθώς δε προσπαθούσα να την παραβιάσω, αυτοκτόνησε...

"Αν άνέλυε κανείς το βλέμμα του άνακριτού, θα καταλάβαινε ότι ύποψιαζόταν τόν Μαιγκρέ ότι είχε έπινοήσει μόνος του όλη αυτήν την ιστορία. Μα στην πραγματικότητα, η έκφρασις του βλέμματός του, ήταν μόνο άποτέλεσμα της φρίκης του άνακριτού για το μπλέξιμο που έπαιρνε η ύπόθεσις.

'Ο Ιατροδικαστής εξέταζε το πτώμα, ένω μερικοί ύπάλληλοι της Σημάνσεως έπαιρναν φωτογραφίες.

— Κι' ο 'Ερτέν τί γίνεται; ρώτησε ξερά ο άνακριτής Κομελιώ.

— Θα ξαναπάρη τη θέσι του στη φυλακή της Σαντέ, όποτε θελήσετε, άπάντησε ο Μαιγκρέ.

— Τόν ξαναβρήκατε;

'Ο Μαιγκρέ ύψωσε τούς ώμους του.

— Τότε θα τόν οδηγήσετε άμέσως στη «Σαντέ», δεν είναι έτσι; ξανάπε ο Κομελιώ.

— Στις διαταγές σας, κύριε άνακριτά.

— Αυτό μονάχα θέλατε να μου πητε;

— Για την ώρα...

— Πιστεύετε πάντοτε ότι...

—... "Οτι ο 'Ερτέν δεν έσκότωσε; Δεν ξέρω τίποτε... Σας ζήτησα δέκα ήμερών προθεσμία. Δεν πέρασαν παρά μόνο η τέσσερες...

— Ποū θα πάτε τώρα;

— Δεν ξέρω.

'Ο Μαιγκρέ έχωσε τα χέρια του βαθειά μέσα στις τσέπες του, παρακολούθησε με το βλέμμα του τα σφρα κ' έλα των δικαστικων και των αστυνομικων, κ' έπειτα, άπότομα, κατέθηκε στην κάμαρη της κ. Χέντερσον και ξεκρέμασε το ακουστικό.

— 'Εμπρός!... Δόστε μου «Ξενοδοχείο Γεωργίου 5ου»... 'Εμπρός, «Ξενοδοχείο Γεωργίου 5ου», εκεί; "Εχετε την καλωσύνη να μου πητε άν ή κ. Γκρόσμπυ θγήκε έξω;... "Ο-

χι;... Βρίσκεται στη σάλλα του τσαγιού, είπατε;... Σας ευχαριστώ... "Οχι!... Μη της πητε τίποτε...

'Ο κ. Κομελιώ, ο οποίος τόν είχε άκολουθήσει και στεκόταν κοντά στην πόρτα, τόν κύτταξε ψυχρά.

— Βλέπετε τί μπλεξιματα έχουμε τού είπε:

'Ο Μαιγκρέ δεν άπάντησε, έβαλε το καπέλλο του στο κεφάλι του κ' έφυγε, άφού χαιρέτησε ξερά. Δεν είχε κρατήσει το ταξί που τόν είχε φέρει κι' άναγκάστηκε να προχωρήση ως την γέφυρα του Σάιν-Κλου για να πάρη ένα άλλο.

* * *

'Εκκωφαντική μουσική... Ζευγάρια που έχόρευαν νωχελικά... "Ομιλοι ωραίων γυναικων, ξένων πρό πάντων, γύρω στα τραπέζια, μέσα στο άρμονικό περιβάλλον της σάλλας, του τσαγιού του «Ξενοδοχείου Γεωργίου 5ου»...

'Ο Μαιγκρέ που, μουρμουρίζοντας είχε αφήσει το επανωφόρι του στο θεσιάριο, πλησίασε σ' έναν όμιλο, όπου είχε ξεχωρίσει την κ. Γκρόσμπυ και τη Σουηδή φίλη της "Εννα Ραίχσπεργκ.

('Ακολουθεί)

— Δεν καταλαβαίνω. έκανε η νέα γυναίκα. Είπε ελεύθερος να...